

Ik zal doorgaan

Mijn stem trilde, maar brak niet. Ik nam afscheid. Alleen. Mensen als reuzen rondom mij, ik zo klein als ik ben. De ster op mijn nieuwe vest. Die niet fonkelde. Mijn zware koffer. Die toch zo goed als leeg was. De man met de snor haatte ons. Omdat wij ons waren.

Snelstromend volgde ik ze als een vis. Een donkere hemel vol sterren. Haar stem galmde door mijn hoofd. Sta niet stil en volg de stroom. Ik liep verder. Op zoek naar daglicht.

Hopelijk zie ik ooit de zon.